

[Viola Nørlov.]

apoteker ud til Aalholm. Jeg ved, at den tanke har været fremme før, og at sagkyndige går ind for den. I Aalholmkvarteret bor mere end 14 000 borgere, deraf 800 aldersrente-modtagere, der jævnlig har deres gang på apoteket, og som har besværlig adgang dertil. Jeg har også haft mange henvendelser fra beboerne i det ydre Valby, Vigerslev Allé, Vigerslevvej og Folehavekvarteret. Det er næppe så bebygget som Aalholm, men til gengæld er kvarteret i rivende udvikling, og jeg er ved selvsyn blevet overbevist om, at beboernes ønske om et apotek er et rimeligt krav. Såvidt jeg ved, findes der også her i byen apoteker, der er tilskudsberettigede. Var det ikke en idé at flytte et af disse til Folehavekvarteret? Jeg ved, at mange Valbyborgere i spænding venter på den højtærede ministers svar i håb om, at det må blive positivt.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Til det ærede medlem fru Viola Nørlov vil jeg først gøre den bemærkning, at der ligger i øjeblikket til behandling i dette høje ting et forslag om en ny apotekerlov. Når dette spørgsmål til sin tid har fundet sin afgørelse ved vedtagelse af en ny apotekerlov, vil ministeriet påny overveje, på hvilken måde det vil være mest hensigtsmæssigt at søge at imødekomme det ønske, som er fremsat af en række beboere i Aalholmkvarteret, og som nu altså gennem det ærede medlems spørgsmål er blevet rejst her på rigsdagen. Når ministeriet ikke hidtil har ment at kunne oprette et apotek i Aalholmkvarteret, skyldes det for det første hensynet til de bestående apoteker, som ligger nærmest Aalholm Plads, nemlig apoteket „Bjørnen“, som det ærede medlem omtalte, og Rødovre Apotek. Begge disse apotekers omsætning ville utvivlsomt blive berørt af oprettelsen af et apotek i Aalholmkvarteret. Dernæst har ministeriet anset det for påkrævet først at oprette et nyt apotek i Hvidovre kommune, da beboerne her har betydelig større afstand til det nærmeste apotek end beboerne i Aalholmkvarteret. Hvidovre Apotek blev oprettet i marts 1950, og dets drift blev påbegyndt i oktober 1951. Da man i sin tid stod overfor at skulle bortgive privilegiet til apoteket „Bjørnen“, der blev ledigt i 1950, spurgte indenrigsministeriet apotekerkommissionen, om kommissionen fandt det hensigtsmæssigt at flytte dette

apotek til Aalholm Plads. Kommissionen indstillede imidlertid, at apoteket ikke blev flyttet på det daværende tidspunkt. Denne indstilling tiltrådte den forrige indenrigsminister ud fra det synspunkt, at en flytning af „Bjørnen“ måtte antages at ville medføre en så stor forøgelse af omsætningen på Valby Apotek, at det ville være vanskeligt for dette apotek at klare betjeningen af den større kundekreds på tilfredsstillende måde. Men spørgsmålet om, hvorvidt man skulle flytte apoteket „Bjørnen“ eller oprette et nyt apotek, er jo også et spørgsmål om de omkostninger, der er knyttet til et moderne apoteks etablering, og vi kommer ikke uden om, at med den udvikling, der har været på dette område, er et apotek blevet et bestandigt mere kostbart foretagende, således at vi, hvis vi vil holde befolkningens udgifter til medicin nede, må være meget nøjeregnende og i hvert fald ikke oprette flere apoteker, end en forsvarlig betjening af befolkningen på dette område kræver.

Der er derfor i § 42 i det nye forslag til en apotekerlov indført den mulighed, at der visse steder kan oprettes håndkøbsudsalg, ikke håndkøbsudsalg, som vi kender dem i øjeblikket ude omkring, men ud salg, der også har en vis mulighed for at ekspedere recepter. Det vil være naturligt at overveje, når loven til sin tid er vedtaget, og hvis § 42 gennemføres i den foreslåede form, om man eventuelt på denne måde kan give en betjening, der både er billigere end oprettelsen af et nyt apotek eller flytning af et apotek vil være, og samtidig er egnet til at betjene befolkningen på den ønskede måde.

Men som sagt, det, der er det afgørende, er, at apotekerlovens skæbne først må afgøres. Når den er afgjort, må vi overveje, om vi kan komme det ærede medlems ønske i møde enten på den ene eller på den anden måde.

Viola Nørlov: Da jeg selv har fornøjelsen af at være medlem af det udvalg, der behandler lovforslaget om apotekervæsenet, er jeg bekendt med den lovparagraf, som den højtærede minister omtalte, § 42. Men hvis jeg har forstået ministeren rigtigt her i dag, er der altså intet at gøre, før dette lovforslag er blevet til lov; dette kan jeg kun beklage.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.